

Drága professor ur!

Méltóságait igen nagy tiszteletben tartom: ha azt gondolja, hogy én olyan irrom leveleimet a kőnyv nem irrom. Nagy tisztelettel a nemem köze némi (majd jövő augusztusban) hogy én uszaron ember vagyok! most is minis kenderi Molnár Albert, lássam jól földe s engem — Erdélyben; mert valósággal ott voltam, ott a hely némi! Medgyes Lajoshoz éppen ahhoz fogtam be, mikor a bivalas fejével s a máléi hordtál a hiúsa. (hiú, hej, háj kőfa) Anélkül hogy dühömet es aushorizásona egy néző leutentában egészen kifujtam: — hátsóbb az avarakkal!

(É hűrag a mártalabban nem kell)

Igen hűre életem Jánoskám! valósággal Erdélyben jártam. Kőnyv kőnyv örökös Decezen; oda kellen uszornia, felt ma-ga meuni s elvitt; így én megláttam Erdélyt. Debrecenten kőnyvaim uszornia kőnyv. Mindezen a legnagyobb kőnyvcsereket sör menthasom (nerev war) uszornia diabolus fogadok. Esteherkám, neven essejei gr. Mikóval kőnyvok, az az ő kőnyvok serege meg. Minden lépésomen elönnel fogadok. Tudván, hogy emel se önyly megam uszornia legjobban: nerev anél irrom meg. A kőnyvok serege kőnyvok elhagyom. Jándy uszornia jól fejve, jól sör deiszereje, s sudor milgen vola ar.

Lássam Kőnyvaim kőnyvok, s egy valódi kőnyvok jó ember)

Körösi, Terese Mistrás, Gaspár János. s még job' más dicsé-
jt írta. Gyönyörű világ van Iren a Kolozsvárn! kenyessiség
ei vallás erőtlen, dipten. An invidium iránt a legéletrőbb, legmelegesebb
sépvés, emberei iránt valódi lípseles. Deberendium megosztásának
a professorokat s papokat; meg K. József kühültyát, Kovács János-
sal (megyő Domolcsod mentorával) s mondhatom nered: igen igen
jól eszemű köriót megamam. Kovács napra dicséjt fűi, igen meg-
feszeselem, csak köbörök is lehetne alkalmasan vele s velők salálhorni,
de isen tudja mitör mondulot én ki ismés férdamból! Igen jól
esik isken. Petry mondum hogy usam gyönyörűség volt. Tán
engem is megillesem már egy kis méltányos kritika. Kömes,
hisz írámas egészébebe saláltsam, leveled is várs, elrejen seumi
hija sem vola boldogságyommat hura jóssimótör. Hochenármat
egy levelet, köbörökaid dífta példányával most kapom; ötvés
köbörökéimés kéni; oda adom; csak az a baj: hogy Friedrich
nem ség adta ki Viaáregéimés, evél mita fene csinálót?
emlértsem Tolrid eseséne; meg majd magammat kell megvami
a mit magam irtam. Kretnés e károgybam veled salálhorni,
hemélysem persze nem lehet, ha csak még jövö augusztusig nem
kutat a kiadóis, így csak levelebe. Mit gondolt? Elritörökés
-e minden kütör nemis? példamul a byrais on elberélitör?
Ngy-e: a kefregéi kütör, a viaáregéi kütör? a más nemis
elkefétésese ismés kütör? Gondolod-e: hogy a byricamotkum
is leppes ophálydas, min példamul most legöröklet Levai?

erre éppen nem vagyok hajlandó. Erre meg a hióval-
sa, hogy miszter! Alábbam a te komoly islekedés s taná-
codas okajson a semleresre nére hullani. Vegyem legalább
valami háfnodra, azis a jó, jó esesején, borsis, fivaris, deha-
nyis melletti nállam kavaly elpussitással, erre nagy sine köb-
kilitésom, mert híveid Keváimat magad panaszolad hogy olyan fi-
vesen laktunk, mikép nem voltál képer köb-
hívárak jönni, a der-
hümbrevalás félelme nélkül. Oh ember, ember! bírom kárjában
vénylél meg, ha meg most sem ösméred meg az embert tisz: hi-
voda Gyurka, János, Pesta és Mores-Mátyás! De hiszen mi sem
aravunk másnak kerhő lemmi, erre jól jaggerd meg jövő augus-
tusra magadnak! :)

János! mi gondolt: mi kéjél ösnes tölcenysemis?
hidd el, én magam sem tudom, tán te jobban hozzá veskesz. Aram-
ban ez az egész dolgy maradjon meg köitünl, nehogy időkap elö-
nyelnie vegye a journalisteca kájloja.

(Medgyesben igen csalarosom. Igen eleven vidám ember-
nek képrelem, perig egy felis, melancholicus szíjor egy bamba-
sü. Kültüben igen igen jó ember)

Hallom hogy palombain vinnel tovább. Eunek
igen igen övülöl, meg is értemled, de meg arsan az irvadalom
iransi bevitésnek, a hura való' ragasztásnak is alábbam
fej levidés aranis alkalm; figysem, sepuis ékes. De au-
nut megvallon (Rupa övris) nem igen övülnek ha magarodas
is elvinnének oda mindenesetül. Mert Debrecenben hallom

valaricöl, hogy valamely országnak már lekerő vagy lekerendő
jó hivatalra (nem tudom: főjegyzőség-e vagy mi) meghívott hán-
delőnek. Ne menj el! ismeri messzeb lepiant egymással. Ha
hét (ne ijedj meg, nem a halap) helyen lehet, ne légy egy helyen,
a hol ideális lekerinint, himbuzunk, aratépint van, ne
menjünk magunk is oda; ne vigyél el a hást is csontot,
a son kedélye is az aranyere, gondolat-e hogy az minc
közihivatalnok minden összenedzési piterint; aratol, rit le-
festeret? gondolatok e tárgy felett é maradj!

Mi a pesti közigazgatásról is: hincse hihecselen!
mégis az jusson enembe a mi isse; mennyi dorongolva vas Ge-
seben Emichet, hogy már millionaire lesz az ő zsinján, sime!
Hát Emich semmi sem adon Marányis? anyi év alatt? farsag!

Igen nagyon önként hogy gyermekeid egészségét;
hogy meglehetősen állapotban vagy; Sajnáljuk a kecses
Lornain-ismert, hogy fogva pindulit; méis nem korasod
meg az a hies Jovanovicsféle király (?) győzteset fogfájás
ellen? eddig aramban hiszt az issema már vége van; ha hincse
hárvana is, legbizonyabb orvosai).

Megorete a jó isken álján meg mindyái-
jósolás ugy. minc okajját valódi) presó rgyur
paradaiot Hauvain Aszoly 8 - 1856. t. e.

M. G. Géra az Aranybáncik elávorása; Touperumból is en
nad évnappán Rappa meg a zis
passzár; beveg van pufasztatás.
kisseli László is Gulorát.)
öve.